

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/97/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011754
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120011754.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného B. P., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 23.9.2020 č. k. 9PP/118/2020-22 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21.1.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného B. P., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

- Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 23.9.2020 č. k. 9PP/118/2020-22 rozhodol tak, že podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona súd žiadosť odsúdeného B. P., nar. XX.XX.XXXX v E. Y., nap. bytom: B. E.U., K. D. XXXX/XX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil: Okresný súd Nové Zámky rozsudkom zo dňa 07.02.2019, sp. zn. 2T/7/2018 podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v trvaní 4 roky nepodmienkovo, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zamietla.
- Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.
- Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
  - správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
  - konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.
- Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.
- Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.
- Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si odsúdený vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia.
- Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku, prvú materiálnu podmienku (vo výkone trestu preukázal polepšenie) nespĺňa a tiež nespĺňa druhú materiálnu podmienku na podmienkové prepustenie (možno očakávať, že po prepustení povedie riadny život).
- V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností prvostupňový súd konštatoval, že jeho správanie v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou nebolo vždy na požadovanej úrovni, na čo poukázalo hodnotenie riaditeľa ústavu, ktorý v ňom zároveň poukázal aj na menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného a iba čiastočné preukázanie

splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu, na základe ktorých odporučil jeho podmiennečné prepustenie s dohľadom.

9. Pri druhej materiálnej podmienke na podmiennečné prepustenie súd uviedol, že odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti násilného charakteru. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 05.06.2014 pod sp. zn. 2T/129/2013 bol odsúdený pre trestný čin vydierania a následne rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 07.02.2019 pod sp. zn. 2T/7/2018 bol odsúdený pre trestný čin ublíženia na zdraví, kde podľa oboznámeného rozsudku odsúdený mačetou bodol človeka. S poukazom na správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ako aj na charakter trestnej činnosti páchanej v minulosti odsúdeným je súd toho názoru, že v prípade jeho podmiennečného prepustenia nemožno bez dôvodných pochybností predpokladať, že povedie riadny život.

10. Sťažnostný súd, rovnako ako prvostupňový súd, konštatuje, že odsúdený splnil formálnu podmienku spočívajúcu v uplynutí zákonom stanovenej doby výkonu trestu.

11. Materiálne podmienky pozostávajú jednak z predpokladu, že odsúdený bude po prepustení viesť riadny život a súčasne, že odsúdený svojim správaním a plnením svojich povinností vo výkone trestu preukázal polepšenie.

12. Vo vzťahu k prvej materiálnej podmienke - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností, musí sťažnostný súd konštatovať, že jej nesplnenie bolo súdom prvého stupňa nesprávne vyhodnotené.

13. Prvostupňový súd vyvodil záver o nesplnení prvej materiálnej podmienky zo záveru hodnotenia ÚVTOS, ktoré konštatovalo, že odsúdený len čiastočne spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie a bolo odporučené podmiennečné prepustenie len s dohľadom. Aj napriek tomu, že v závere hodnotenia riaditeľ ÚVTOS uviedol, že odsúdený spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie len čiastočne, uvedené neznamená, že odsúdený svojim správaním vo výkone trestu a plnením svojich povinností nepreukázal polepšenie. Súčasťou hodnotenia riaditeľa ÚVTOS nie je len správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale aj resocializačná prognóza odsúdeného a hodnotenie rizika sociálneho zlyhania, ktoré výrazným spôsobom ovplyvňujú záver tohto hodnotenia. A preto pri hodnotení splnenia prvej materiálnej podmienky je potrebné vychádzať z obsahu celého hodnotenia, ktoré reflektuje správanie odsúdeného v ÚVTOS a zhodnotiť, či uvedené správanie odsúdeného (plnenie povinností, pracovné návyky, získanie disciplinárnych odmien, uloženie disciplinárnych trestov a pod.) preukazuje polepšenie. Napriek nedostatkom, ktoré bolo správaniu odsúdeného vytknuté, toto hodnotenie zároveň uvádza, že bol 1x disciplinárne odmenený, disciplinárne tresty vykazané nemá, k trestnej činnosti má kritický postoj a svoje povinnosti, ktoré má uložené, plní svedomito a zodpovedne. V odôvodnení prvostupňového rozhodnutia však takéto vyhodnotenie správania sa odsúdeného absentovalo.

14. Vzhľadom na to, že hodnotenie odsúdeného v časti jeho správania sa a plnenia povinností vo výkone trestu bolo v prevažnej miere pozitívne, možno považovať prvú podmienku na podmiennečné prepustenie za splnenú.

15. Aj napriek tomu, že sťažnostný súd dospel k odlišnému záveru ohľadom splnenia prvej materiálnej podmienky ako prvostupňový súd, uvedené nemá za následok zmenu alebo zrušenie rozhodnutia prvostupňového súdu, nakoľko posúdenie splnenia druhej materiálnej podmienky, teda predpokladu vedenie riadneho života po prepustení odsúdeného, bolo zo strany súdu prvého stupňa správne vyhodnotené.

16. Zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy (odsek 9), sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia druhej materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného.

17. Sťažnostný súd zdôrazňuje, že pri vyhodnení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti a taktiež aj prostredie, v ktorom odsúdený žil pred spáchaním trestnej činnosti.

18. Je preto správny postup prvostupňového súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného. Sťažnostný súd konštatuje, že opakované páchanie násilnej trestnej činnosti, svedčí o tom, že si z predchádzajúceho odsúdenia nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primálo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. V tomto smere sťažnostný súd dodáva, že k spáchaniu trestnej činnosti, za ktorú si vykonáva trest odňatia slobody, došlo iba cca 1 rok po tom, ako mu uplynula skúšobná doba predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia. V prípade odsúdeného teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Inštitút podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je v zásade výnimkou z pravidla, že odsúdená osoba má vykonať trest

odňatia slobody, ktorý jej bol súdom uložený. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas výkonu celého nariadeného trestu.

19. Napriek tomu, že odsúdený splnil formálnu podmienku, nespĺnil jednu z materiálnych podmienok, a síce predpoklad vedenia riadneho života. Na podmiennečné prepustenie je nevyhnutné splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok súčasne, tzn. pozitívne rozhodnutie o podmiennečnom prepustení nemôže byť v zmysle zákona opreté výlučne o dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu.

20. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

21. S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.